

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΙΖ'

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 16 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1939

ΑΡΙΘ. 36-37

ΣΥΜΒΟΛΟΝ ΠΑΘΟΥΣ ΚΑΙ ΘΡΙΑΜΒΟΥ

Ἐκ τῶν πρώτων τοῦ Χριστιανισμοῦ χρόνων τὸ μέχρι τότε σύμβολον τῆς κατάρτας καὶ τῆς φρίκης, τὸ ὁποῖον καὶ θεώμενον μόνον προεκάλει τὸν ἀποτροπιασμόν καὶ τὸν τρόμον, διότι ἦτο ὄργανον τῆς σκληροτέρας τῶν θανατικῶν ἐκτελέσεων, ἐπειδὴ ἐκρεμάσθη ἐπ' αὐτοῦ ὁ Ἀρχηγὸς τῆς σωτηρίας ἡμῶν, κατέστη τὸ γλυκύτερον σύμβολον τῶν ὀπαδῶν τοῦ Ἐσταυρωμένου, τὸ σύμβολον ὄχι μόνον τοῦ πάθους Του, ἀλλὰ καὶ τῆς νίκης καὶ τοῦ θριάμβου. Νίκης καὶ θριάμβου κατὰ τοῦ διαβόλου καὶ τῆς ἁμαρτίας, ἀπὸ τῆς ὁποίας ἠλευθερώθη τὸ ἀνθρώπινον. Δι' αὐτοῦ «ἐξηφάνισται ἡ φθορὰ καὶ κατήργηται καὶ κατεπόθη τοῦ θανάτου ἡ δύναμις». Τοιοῦτοτρόπως ὁ Σταυρὸς τοῦ Κυρίου δὲν συμβολίζει μόνον τὰ Παθήματα, ἀλλὰ καὶ τὴν τελείωσιν καὶ τὴν δόξαν. Καὶ κατὰ τὴν κρίσιμον ταύτην περίοδον ἔχομεν πάντες ἀνάγκην νὰ ἐνθυμώμεθα ἀμφοτέρας τοῦ Σταυροῦ τοῦ Κυρίου τὰς σημασίας, καὶ τὴν τοῦ Πάθους, ἀλλὰ καὶ τὴν τῆς Ἀναστάσεως. Διότι τὸ μὲν Πάθος, ἐκτὸς τῆς υπεράτης θυσίας τοῦ Μονογενοῦς καὶ τῆς ἀπείρου ἀγάπης καὶ ἀγαθότητος τοῦ Πατρὸς, ὁ ὁποῖος καὶ «τοῦ ἰδίου υἱοῦ οὐκ ἐφείσατο», ὑπενθυμίζει εἰς τοὺς πιστοὺς, ὅτι ἡ πρὸς τὸν θριάμβον καὶ τὴν ἀφθαρτον δόξαν ὁδὸς τῆς ἀγιότητος διέρχεται διὰ τῆς κοιλιάδος τῶν θλίψεων καὶ τῶν παθημάτων. Στερήσεις καὶ θυσίαι, ἐξικνούμεναι μέχρι καὶ αὐτοῦ τοῦ ὀλοκαυτώματος τῆς ζωῆς εἰς κοινωνίαν τῶν παθημάτων τοῦ Χριστοῦ εἶναι, συνήθως, ὁ πρόδρομος τοῦ αἰωνίου θριάμβου καὶ τῆς πραγματικῆς καὶ ἀδιαταράκτου πλέον μακαριότητος.

Ἀλλὰ καὶ ἐὰν τοιαῦτα εἶναι τὰ «παθήματα τοῦ νῦν καιροῦ» πάντως εἶναι ἰσάξια «πρὸς τὴν μέλλουσαν δόξαν ἀποκαλυφθῆναι εἰς ἡμᾶς»; Ἀναμφιβόλως ὄχι. Ἡ ἀπάρνησις

τῶν ἐφημέρων ὑπόσχεται τὰ μένοντα καὶ ἡ στέρησις τῶν προσκαιρῶν χαρίζει τὰ αἰώνια. Ἀφίνομεν τοὺς θρήνους καὶ εὐρίσκομεν τὴν ἀνεκλάλητον χαράν, ἀποσπώμεθα ἀπὸ τὴν φθορὰν καὶ προσκολλώμεθα εἰς τὴν ἀφθαρσίαν, ἀπαρνούμεθα σάρκα καὶ αἷμα καὶ καθιστάμεθα οἰκεῖοι καὶ τέκνα Θεοῦ, ἐγκαταλείπομεν τὴν γῆν καὶ οἰκίζόμεθα εἰς τὸν οὐρανόν, εἴμεθα ὑπήκοοι τοῦ θανάτου καὶ κηρυσσόμεθα υἱοὶ τῆς Ἀναστάσεως.

Οἱ καιροὶ ὁμως εἶναι δύσκολοι· ἔστω καὶ ἂν τὸ πνεῦμα εἶναι πρόθυμον, ἡ σὰρξ εἶναι ἀσθενής καὶ εἶναι δυνατόν νὰ λησμονήσωμεν, ὅτι ἡ περίοδος αὕτη τῆς ἀνθρωπότητος ἡ κρίσιμος, ὁ καιρὸς οὗτος τῶν νέων παθημάτων τοῦ ἀνθρώπινου γένους, θὰ εἶναι ὁ πρόδρομος θριάμβου καὶ Ἀναστάσεως, ἐὰν μετ' ἐμπιστοσύνης ἀποβλέσωμεν πρὸς Ἐκεῖνον, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου οὔτε ἓν στρουθίον «οὐκ ἔστιν ἐπιλεησμένον» καὶ ὁ ὁποῖος βεβαίως ἡμᾶς διὰ πολλῶν στρουθίων διαφέρομεν. Ἡ πείρα τοῦ παρελθόντος Παγκοσμίου Πολέμου εἶναι ἄλλως τε πρόσφατος. Μετὰ τὸ τέλος τοῦ ἐξέσπασε μὲν βεβαίως ἀχαλίνωτος ἡ ἀκολασία καὶ ἡ ἁμαρτία, τὸ χυθὲν αἷμα ἐζήτει ἐκδίκησιν, ἀλλ' ἀφ' ἑτέρου ἡ θρησκευτικότης, ἡ μετὰ τὸν πόλεμον σημειωθεῖσα, εἶναι ἄνευ προηγουμένου διὰ τὸν παρελθόντα καὶ τὸν τρέχοντα αἰῶνα· ἡ διψῶσα ψυχὴ ἐζήτει τὴν Πηγὴν.

Αἱ βουλαὶ τοῦ Κυρίου εἶναι ἀνεξερευνήτοι καὶ τὰ κρίματά Του ἀνεξιχνίαστα. Τίς οἶδεν ἐὰν ἡ παιδεύουσα βακτηρία Του διὰ τῶν παθημάτων τοῦ νῦν καιροῦ δὲν ἀποσκοπεῖ νὰ καταστήσῃ ἡμᾶς ἀσφαλέστερον μετόχους καὶ τῆς δόξης Του... Ἄς ἀποβλέπωμεν εἰς τὴν διπλὴν τοῦ Σταυροῦ του σημασίαν. Διότι Ἐκεῖνος προέτρεψε διὰ τοῦ ἀποστόλου Του· «Ἀλλὰ καθὼ κοινωνεῖται τοῖς τοῦ Χριστοῦ παθήμασι, χαίρετε, ἵνα καὶ ἐν τῇ ἀποκαλύψει τῆς δόξης αὐτοῦ χαρῆτε ἀγαλλιώμενοι».

ΑΝΑΛΥΤΙΚΟΙ ΠΙΝΑΚΕΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΓΡΑΦΗΣ

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ 1,1—5.

Ἐν τῷ Προλόγῳ ἡ ἱερὸς συγγραφεὺς: 1) Συσχετίζει τὸ παρὸν βιβλίον πρὸς τὰ προηγούμενα μεταβατικῶς, στ. 1-2. 2) Τὰ περιστατικὰ τῶν ἐν τῷ παρόντι βιβλίῳ περιεχομένων τριῶν λόγων τοῦ Μωϋσέως: χρόνος, τόπος, 3-5α, καὶ 3) φύσις τῶν λόγων τούτων, στ. 5β.

ΛΟΓΟΣ ΠΡΩΤΟΣ ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟΣ 1,6—4,33

I.—Ἱστορικὴ ὕπασκοπῆσις τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ ἀπὸ τῆς συνάψεως τῆς ἐν Σινᾷ «διαθήκης» μέχρι τῆς σταθμεύσεως εἰς τὴν χώραν Μωάβ, 1,6-32,9: α') Τὰ παρὰ τὸ ὄρος Χωρήβ, 1,6,18: 1) Ὁ Θεὸς ἐντέλλεται εἰς τὸν λαὸν νὰ ἐγκαταλίπῃ τὴν χερσόνησον Σινᾶ καὶ νὰ προχωρήσῃ πρὸς τὴν Γῆν τῆς Ἐπαγγελίας, στίχ. 6-8. 2) Ὁ Μωϋσῆς, συμφωνοῦντος τοῦ λαοῦ, ἐκλέγει βοηθοὺς αὐτοῦ ἐν τῷ ἔργῳ τῆς διακυβερνήσεως τοῦ λαοῦ, στ. 9-15.—ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ὑπολογίζεται ὅτι ἡ ἀριθμὸς τῶν δεσφῶν τούτων ἦτο περίπου 78.600.—3) Αἱ δοθεῖσαι ὑπὸ τοῦ Μωϋσέως ἐδηγίαι πρὸς τοὺς βοηθούς τούτους, στ. 16-18.—β') Τὰ ἐν Κάδης Βαρνή, 1,19-46: 1) Πορεία ἀπὸ ὄρους Χωρήβ εἰς Κάδης Βαρνή, στ. 19. 2) Ἡ ἀποστολὴ κατασκοπῶν εἰς τὴν γῆν Χαναάν, στ. 20-25. 3) Ὑπόμνησις τῆς δεχθείσης ὀλιγοπιστίας ὑπὸ τῶν πατέρων τοῦ παρόντος ἀκροατηρίου τοῦ Μωϋσέως μετὰ τὰς δοθείσας ὑπὸ τῶν κατασκοπῶν πληροφορίας, στίχ. 26-33. 4) Ἡ ἐξ ἀφορμῆς τῆς ὀλιγοπιστίας ταύτης ὀργὴ τοῦ Θεοῦ, στ. 34-40. 5) Ἡ παρακοὴ τοῦ λαοῦ καὶ ἡ ἔνεκα ταύτης αὐστηρὰ τιμωρία αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, στ. 41-46.—γ') Ἀπὸ Κάδης μέχρι τῆς φάραγγος Ζαρέτ, 2,1-15: 1) Στάθμευσις παρὰ τὸ ὄρος Σηεῖρ, στ. 1-5. 2) Ὁ Θεὸς ἀπαγορεύει εἰς τοὺς Ἰσραηλίτας νὰ ἐπιτεθῶσιν ἢ ὀπισθοδρομήσῃσι νὰ ἐλάψωσι τοὺς Ἰδουμαίους, στ. 6-7. 3) Ἀπαγορεύει τὸ αὐτὸ καὶ ὡς πρὸς τοὺς Μωαβίτας, στίχ. 8-9. 4) Ἐθνογραφικὴ περιένθεσις περὶ τῶν παλαιότερων κατοίκων εἰς τὰ ἐδάφη Σηεῖρ καὶ Μωάβ, στ. 10,12. 5) Ἄφιξις εἰς τὴν φάραγγα Ζαρέτ, στ. 13-15, μετὰ περιπλάνησιν τριάκοντα ὀκτῶ ἐτῶν.—δ') Ἀπὸ φάραγγος Ζαρέτ μέχρι τῆς φάραγγος Ἀρνῶν, 2,16-25: 1) Ὁ Θεὸς ἀπαγορεύει εἰς τοὺς Ἰσραηλίτας νὰ προσβάλωσι τοὺς Ἀμμωνίτας, στ. 16-19. 2) Ἐθνογραφικὴ περιένθεσις περὶ τῶν παλαιῶν κατοίκων τῶν ὑπὸ τῶν Ἀμμωνιτῶν κατεχομένων χωρῶν, στίχ. 20-23. 3) Ὁ Θεὸς διατάσσει τὸν Μωϋσῆν νὰ γίνῃ ἐπίθεσις κατὰ τῶν Ἀμορραίων, τῶν ὀπίσθιν ἐβασίλευεν ὁ Σηὼν, στ. 24-25.—ε') Ἡττα τοῦ βασιλέως Σηὼν, 2,26-37: 1) Ἡ ἀφορμὴ τοῦ κατ' αὐτοῦ πολέμου, στ. 26-30. 2) Ὁ πόλεμος καὶ ἡ ἥττα τοῦ βασιλέως, στ. 31-33. 3) Τὰ ἐπακολουθήματα τῆς ἥττης ταύτης, στ. 34-37.—στ') Ἡττα τοῦ Ὁγ, βασιλέως γῆς Βασάν, 3,1-11: Ἡ ἐναρξὶς τοῦ πολέμου ἐκ μέρους τοῦ βασιλέως τούτου, στ. 1, 2, Ὁ πόλεμος καὶ ἡ ἥττα τοῦ βασιλέως, στ.

2, 3) Τὰ ἐπακολουθήματα τοῦ νικηφόρου πολέμου, στ. 3-7. 4) Συγκεφαλαίωσις τῶν γενομένων ὑπὸ τοῦ Ἰσραὴλ κατακτήσεων ἐκ τῶν προηγηθεισῶν δὺς νικῶν, στ. 8-10. 5) Περιγραφή τῆς κλίνης τοῦ βασιλέως Ὁγ, στίχ. 11.—ζ') Ἡ διανομὴ τῶν χωρῶν, αἵτινες εἶχον κατακτηθῆ ὑπὸ τοῦ Ἰσραὴλ ἀνατολικῶς τοῦ Ἰορδάνου, 3,12-20: 1) Τὰ μερίδια τῶν φυλῶν Ρουβὴν, Γάδ, καὶ τῆς ἡμισείας Μανασσῆ, στ. 12-13. 2) Λεπτομέρειαι τινες σχετικαὶ πρὸς τὰ μερίδια ταῦτα, στ. 14-17. 3) Οἱ ὄροι ὑπ' οὓς παρεχωρήθησαν εἰς αὐτὰς τὰ ἐδάφη ταῦτα, στ. 18-20.—η') Ὁ Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ ἐκλέγεται ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, ἵνα εἰσαγάγῃ τοὺς Ἰσραηλίτας εἰς τὴν Γῆν τῆς Ἐπαγγελίας, 3,21-29: 1) Ὁ Μωϋσῆς ἐντέλλεται εἰς τὸν Ἰησοῦν τοῦ Ναυῆ νὰ ἔχη πεποίθησιν ἀπόλυτον εἰς τὸν Θεόν, στίχ. 21-22. 2) Ὁ Μωϋσῆς παρακαλεῖ τὸν Θεὸν νὰ ἀξιῶσῃ αὐτὸν νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν Γῆν τῆς Ἐπαγγελίας, στίχ. 23-25. 3) Ἡ ἀρνητικὴ ἀπάντησις τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν δέησιν τοῦ Μωϋσέως, στ. 26-28. 4) Ἡ διαμονὴ εἰς τὴν συνέγγυς τοῦ ναοῦ τοῦ Φογὼρ κοιλάδα, στίχ. 29.

E. I. K.

ΑΝΑΓΚ. ΝΟΜΟΣ 1848*

Ἄρθρον 1.

Τῶν διατάξεων τοῦ ὑπ' ἀριθ. 897/1937 ἀναγκαστικοῦ νόμου «περὶ βαθμοῦ εισόδου τῶν δημοσίων πολιτικῶν ὑπαλλήλων» ἐξαιροῦνται οἱ ἱεροκήρυκες, διοριζόμενοι μετὰ τὸν ὑπὸ τοῦ νόμου 4596 προβλεπόμενον διὰ τούτους βαθμὸν.

Οἱ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου 897 διορισθέντες ἱεροκήρυκες διαβαθμίζονται διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἱεροσκευμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας, ἐρειδουμένης εἰς σχετικὴν πρότασιν τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸν ὑπὸ τοῦ νόμου 4596 καθοριζόμενον βαθμὸν καὶ τῆς διαβαθμίσεως λογιζομένης ἀπὸ τῆς εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεως τῆς σχετικῆς ὑπουργικῆς πράξεως.

Ἐν Κερκύρα τῇ 17 Ἰουλίου 1939.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Τὰ Μέλη

*) Ἐφημερὶς Κυβερνήσεως 25 Ἰουλίου 1939.

Η ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ

Τῇ παρελθούσῃ Κυριακῇ, 10 τρ. ἐν ἐξαιρετικῇ συρροῇ εὐσεβοῦς λαοῦ καὶ κατὰ τὴν καθιερωμένην τάξιν ἐγένετο ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ναῶ τῶν Ἀθηνῶν ἡ χειροτονία τοῦ νέου Μητροπολίτου Κορινθίας κ. Μιχαήλ, τελεταρχοῦντος τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου καὶ συλλειτουργούντων τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Σισανίου καὶ Σιατίστης κ. Διοδώρου, Θεβῶν καὶ Λεβαδείας κ. Συνεσίου, Σάμου καὶ Ἰκαρίας κ. Εἰρηναίου,

Σερρών κ. Κωνσταντίνου, Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας κ. Ἱεροθέου καὶ Ζακύνθου κ. Χρυσοστόμου.

Πρὸ τῆς ἐνάρεξως τῆς ἀκολουθίας τῆς χειροτονίας ὁ χειροτονηθεὶς προσφωνῶν εἶπε :

Ἐν ἀσθενείᾳ πολλῇ καὶ ἐν φόβῳ καὶ ἐν τρόμῳ προσέρχομαι, Μακαριώτατε Δέσποτα, Σεβασμιώτατοι Ἱεράρχαι, ἵνα διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν τιμῶν ὤμων χειρῶν ἐπ' ἐμὲ καὶ τῆς ἐπικλήσεως τῆς Θ. Χάριτος, τῆς θεραπευούσης τὰ ἀσθενῆ καὶ ἀναπληρούσης τὰ ἐλλείποντα, λάβω τὸ χάρισμα τοῦ Θεοῦ, ὅπερ θέλει με καταστήσει καὶ ἀναδείξει ἐπίσκοπον τῆς Μιᾶς, Ἀγίας, Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας. Λέγω ἐν ἀσθενείᾳ, ἀποβλέπων εἰς τὴν ἀτέλειαν τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως· ἀτέλειαν, λόγῳ τῆς ὀπρίας, καὶ ἐν τῇ μεγαλωνύμφῳ καὶ ἱπποτικῇ Ἑλληνικῇ Κοινότητι τοῦ Λονδίνου διακονῶν καὶ τὰ ἀπλούστερα σχετικῶς καὶ ἀσυγκρίτως περισσότερον περιορισμένα καθήκοντα τοῦ ἱερέως ἐπιτελῶν, ἡσθάνομην τὰς τε σωματικὰς καὶ τὰς ψυχικὰς μου δυνάμεις ὑστερούσας εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἀποστολῆς «τοῦ ὑπηρετοῦ τοῦ Χριστοῦ καὶ τοῦ οἰκονομοῦ τῶν μυστηρίων τοῦ Θεοῦ».—Προσέρχομαι ὅμως, ὡς εἶπον, καὶ ἐν φόβῳ καὶ ἐν τρόμῳ πολλῷ ὑπ' ὄψιν ἔχων τὴν θέσιν καὶ τὸν προορισμὸν τοῦ ἐπισκόπου ἐν τῇ κοινωσίᾳ, καὶ τὰς εὐθύνας κυρίως αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ Δικαιοκρίτου Θεοῦ. Διδότι, ὡς εἶναι γνωστὸν, ἡ Ἀποστολικὴ λεγομένη διαδοχὴ, τὴν ὀποίαν λίαν δικαίως καὶ ὀρθῶς, εἰς τὰς μετὰ τῶν ἀλλοδόξων ἐνωτικὰς συζητήσεις ἡμῶν προβάλλομεν πάντοτε ὡς ὄρον ἀπαραίτητον τῆς ὑπάρξεως καὶ τῆς ζωῆς τῆς Ἐκκλησίας, ὑπομνήσκει τὸν ἀναδεχόμενον τὴν τιμὴν καὶ τὰς εὐθύνas τοῦ ἐπισκοπικοῦ ἀξιώματος, ὅτι αὐτὸς πρῶτος, ἐξ ὄλου τοῦ ὑπ' αὐτὸν κλήρου ὀφείλει τοὺς Ἀποστόλους νὰ μιμηθῆ, αὐτὸς πρῶτος ὀφείλει νὰ «παραστήσῃ ἑαυτὸν δόκιμον τῷ Θεῷ, ἐργάτην ἀνεπαίσχυντον, ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς ἀληθείας», αὐτὸς πρῶτος νὰ «γίνῃ τύπος τῶν πιστῶν ἐν λόγῳ ἐν ἀναστροφῇ, ἐν ἀγάπῃ, ἐν πνεύματι, ἐν πίστει, ἐν ἀγνείᾳ». Καὶ τί λέγω τοὺς Ἀποστόλους νὰ μιμηθῆ ὀφείλει; Ἀφοῦ ὁ μακάριος ἐκεῖνος ἀποστολικὸς ἀνὴρ, ὁ ἅγιος Ἰγνάτιος ὁ Θεοφόρος, ὁ θεωρῶν τὰ στόματα τῶν θηρίων, ὡς τὴν πύλην, ἥτις ταχύτερον θὰ ὠδήγει αὐτὸν εἰς τὴν αἰώνιον τοῦ Θεοῦ βασιλείαν καὶ δόξαν, γράφων πρὸς τὸν ἡγαπημένον αὐτοῦ τοῦ Κυρίου λαόν, ἔλεγεν ὅτι ὁ μὲν Ἐπίσκοπος τὴν θέσιν ἔχει τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, τὸ δὲ τίμιον πρεσβυτέριον τὴν θέσιν τῶν Ἀποστόλων; Καὶ πρόκειται ἄρα γε ἐνταῦθα περὶ ὑπερβολῆς τινος, εἰς ἣν, ὡς τὰ πολλά, καταφεύγουσιν οἱ κατὰ κόσμον λαλοῦντες καὶ γράφοντες, ἢ μήπως πρόκειται περὶ μιᾶς ὠμῆς πραγματικότητος, πραγματικότητος τὴν ὀποίαν προσεπάθησαν ἀνέκαθεν ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν νὰ ἐνσαρκώσωσιν ὅσοι, «τῷ πνευματικῶν, τῷ Κυρίῳ δουλεύοντες, τῇ ἐλπίδι χαίροντες, τῇ θλίψει ὑπομένοντες», ὀρθῶς ἀντελήφθησαν τὸν προορισμὸν καὶ τὴν ἀποστολὴν τοῦ ἐπισκόπου ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ κοινωσίᾳ; Καὶ ἀφοῦ τοιοῦτος ὀφείλει νὰ εἶναι, κατὰ τε τὴν Ἀγ. Γραφήν καὶ τὴν ἱεράν τῆς Ἐκκλησίας Παράδοσιν ὁ ἅγιος προορισμὸς

τοῦ ἐπισκόπου, ποῖοι κόποι καὶ μόχθοι, ποῖα ἀσκησις καὶ ἐγκράτεια καὶ ποῖος ζῆλος καὶ ἐνθουσιασμὸς καὶ δρᾶσις καὶ ἐργασία δύναται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς ἀρκούντα δι' αὐτόν, ἐφόσον εἶναι προωρισμένος νὰ ἀντιπροσωπεύῃ Ἐκεῖνον Ὅστις «διήλθεν εὐεργετῶν καὶ ἰώμενος πάντας», προσεκάλει πάντας τοὺς κοπιῶντας καὶ πεφορτισμένους, ἵνα αὐτοὺς ἀναπαύσῃ καὶ ἔλεγε περὶ ἑαυτοῦ ὅτι: «ὄκ ἤλθε διακονηθῆναι, ἀλλὰ διακονῆσαι» καὶ ὅτι «ἤλθε ζητῆσαι καὶ σῶσαι τὸ ἀπολωλός»; Ποῖα δὲ αὐτοθυσία δύναται νὰ θεωρηθῆ ἀκούσα διὰ τὸν ἐπίσκοπον, ἐφ' ἔσον ἐν τῷ προσώπῳ αὐτοῦ κλήρος καὶ λαός βλέπει Ἐκεῖνον, ὅστις «εταπεινώσεν ἑαυτὸν γενόμενος ὑπῆκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ σταυροῦ», ἵνα τοὺς πάντας κερδήσῃ, τοὺς πάντας ἐλκύσῃ πρὸς ἑαυτόν; Καὶ ἂν ἡ τοιαύτη ἀντίληψις τοῦ ἐπισκοπικοῦ ἀξιώματος ἦτο ἡ αἰτία, δι' ἣν οἱ πατέρες καὶ διδάσκαλοι τῆς Ἐκκλησίας, οἱ φωτίσαντες καὶ λαμπρύναντες τὸν κόσμον καὶ δοξάσαντες τὸν Πατέρα ἡμῶν τὸν ἐν τοῖς Οὐρανοῖς διὰ τε τῆς ἀγίας αὐτῶν ζωῆς καὶ τῶν ἀθανάτων συγγραμμάτων αὐτῶν, ἐμάκρυνον φυγαδεύοντες καὶ ἠδύλιζοντο ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐκ φόβου μὴ ἢ ψῆφος τοῦ κλήρου καὶ τῷ λαῷ εἰς αὐτοὺς ἀναθέσῃ τὸ μέγα τοῦτο καὶ πλήρες εὐθυνῶν ἀξίωμα, τί θὰ ἔδει νὰ πράξωμεν ἡμεῖς οἱ τόσον ἀπέχοντες τῆς τε ἀγιότητος καὶ τῶν ἄλλων αὐτῶν ἀρετῶν; Ἰδοὺ ὁ μόνος λόγος καὶ ἡ ἀποκλειστικὴ αἰτία καὶ τῶν ἐμῶν δισταγμῶν καὶ φόβων καὶ κλονισμῶν ὅπως ἀποδεχθῶ τὴν μεγάλην τιμὴν, ἀλλὰ καὶ τὰς μεγάλας εὐθύνas, τὰς ὀπρίας ἐπὶ τὴν ἀσθενείαν μου ἀνέθεσεν ἢ ψῆφος τῆς Ἰ. Συνόδου τὰς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἢ ὑψηλὴ προτίμησις τοῦ εὐσεβεστάτου Ἀνακτοῦ ἡμῶν καὶ ἢ εὐμενῆς ἔγκρισις τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν Κυβερνήσεως. Ἄλλ' ἰδοὺ, Μακαριώτατε Δέσποτα, Σεβασμιώτατοι Ἱεράρχαι, «ἔχετε τὴν εὐπειθειαν ἀπόδοτε τὴν εὐλογίαν, χειραγῆσατε ταῖς εὐχαῖς, ὀδηγήσατε τῷ λόγῳ, τῷ πνεύματι στηρίξατε», Προσφέρω ἑμαυτὸν ὀλόκληρον εἰς τὴν πανσθενουργὸν καὶ παντοδύναμον χάριν τοῦ Θεοῦ. Οὐδεμίαν δύναμιν μου ἐπιφυλάσσω δι' ἑμαυτὸν καὶ διὰ σκοποῦς ἀτομικοῦς. Πᾶσαν μου τὴν προαίρεσιν καὶ πᾶν ἐλατήριόν μου· πᾶσαν μου τὴν ψυχὴν καὶ πᾶσαν μου τὴν καρδίαν ἀφιερῶ εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ χριστεπωνύμου πληρώματος. «Ὁ δὲ Θεὸς τῆς εἰρήνης, ὁ ἐκλεξάμενος Δαβὶδ τὸν δούλον αὐτοῦ—ἐλάχιστον ὄντα ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰεσοῖ—ὁ διδοὺς ῥῆμα τοῖς εὐαγγελιζομένοις δυνάμει πολλῇ πρὸς τὴν τοῦ Εὐαγγελίου τελειωσιν. Αὐτὸς κρατήσῃε τῆς χειρὸς μου τῆς δεξιᾶς καὶ τῆ βουλή Αὐτοῦ ὀδηγήσῃε, ποιμαίνων ποιμαίνοντα καὶ ὀδηγῶν ὀδηγούντα. Ὡς πᾶσα δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.

Εἰς ταῦτα ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος ἀπήντησε.

Δίκαιος ὁ συνέχων τὴν ψυχὴν σου φόβος κατὰ τὴν ἱεράν ταύτην στιγμήν, καθ' ἣν ὁ ἀγαθὸς Θεός, ὁ τοὺς καθ' ἑκάστην γενεάν εὐαρεστοῦντας αὐτῷ ἐκλεγόμενος καὶ τὸν λύχνον ἐπὶ τὴν λυχνίαν τιθεῖς, καλεῖ σε ἵνα προσεγγίσῃς εἰς τὸ ἱερὸν θυσιαστήριον τῆς χάριτος καὶ διὰ τῶν χειρῶν ἡμῶν τῶν ταπεινῶν οἰκονόμων τοῦ θεοῦ τῆς ἱεροσυνῆς μυστηρίου τὸν εἶτε ἑλαφρὸν εἶτε βαρὺν πρόπει νὰ εἶπω, ἀλλὰ τὸν ἀπαξ ἐπιτρα-

πάντα σοι ζυγὸν τῆς ἀρχιερωσύνης ὑποδυθῆς, καὶ καταστῆς ἀρχιερεὺς τῆς σκηνῆς τῆς ἀληθινῆς καὶ λειτουργὸς τῆς διαθήκης τῆς καινῆς καὶ ποιμὴν τῆς λογικῆς ποίμνης τῆς ἀγιωτάτης ἀποστολικῆς μητροπόλεως Κορινθίας. Ἡ συναίσθησις τοῦ ὕψους καὶ τοῦ ὄγκου τοῦ ἀρχιερατικοῦ ἀξιώματος καὶ τῶν εὐθυνῶν αὐτοῦ καὶ ἡ συνείδησις τῆς ἀνθρωπίνης ἀσθενείας ὀρθῶς σοι ἐμπνέει τὸν ἱερὸν φόβον καὶ τρόμον.

Ἄλλ' ἡ βαθεῖα εὐσέβεια καὶ ἡ σύνεσις σου, ἡ ἀρετὴ καὶ ἡ μόρφωσις σου καὶ αἱ πολλαὶ καὶ δόκιμοι ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ὑπηρεσίαι σου χρηστὰς ὑποτείνουν σοι τὰς ἐλπίδας, ὅτι, συνεργούσης τῆς ἐν ἀσθενείᾳ τελειομένης δυνάμεως τοῦ Θεοῦ, θὰ δοξάσῃς τὴν σήμερον ἐμπιστευομένην σοι ὑψηλὴν ταύτην διακονίαν καὶ θὰ ἀναδειχθῆς ὁ λύχνος ὁ καιόμενος καὶ φαίνων, καθ' ὃ ἐνετείλατο ὁ Κύριος εἰπὼν «οὕτω λαμπράτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα καὶ δοξάσωσι τὸν πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς». Καὶ συνευχόμεθα μετὰ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, ὅπως ὁ τῶν ὄλων Θεός, οὗ ὁ ἀγὼν καὶ οὗ τὸ σκάμμα καὶ δι' οὗ οἱ στέφανοι, προθυμίαν καὶ ἐπιμέλειαν ἐμποίησεν, ῥῶσιν ψυχῆς παρὰσχη καὶ εἰς τελείαν εὐδοκίμησιν τὴν παρ' αὐτῷ τὸ ἔργον σου ἀγάγη πρὸς καταρτισμὸν καὶ ἁγιασμὸν τοῦ λαοῦ πρὸς διδασκαλίαν τὴν ἐν λόγῳ καὶ ἔργῳ καὶ ὑποδείγματι, πρὸς ποιμαντικὴν εὐθιτον θηρία καὶ λύκους ἐλαύνουσαν καὶ εἰς νομὰς σωτηρίους τὸ ποιμνιον καθοδηγοῦσαν. Ἀμήν.

Μεθ' ὃ ἤρξατο ἡ ἀκολουθία τῆς χειροτονίας καὶ μετ' αὐτὴν ἐσυνεσχίθη ἡ Θ. λειτουργία. Μετὰ τὸ πέρας αὐτῆς χιλιάδες λαοῦ προσῆλθον, ἵνα λάβωσι ἀπὸ τοῦ νέου ποιμενάρχου τὸ ἀντίδωρον καὶ ἀσπασθῶσι τὴν δεξιὰν αὐτοῦ.

Μετὰ τὴν Θ. Λειτουργίαν ἐπηκολούθησεν ἐν τῷ μεγάρῳ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν δεξίωσις καθ' ἣν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κορινθίας ἐδέχθη τὰ συγχρητήρια καὶ τὰς εὐχὰς τοῦ τε Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ τῶν Σεβ. Συνοδικῶν Συνέδρων, πολλῶν κληρικῶν, τοῦ κ. δημάρχου Κορίνθου τῶν ἀντιπροσώπων διαφόρων ὀργανώσεων ἐκ τε τῆς κληρωθείσης αὐτῷ Μητροπόλεως καὶ τῆς ἰδιαιτέρας αὐτοῦ πατρίδος καὶ πλήθους λαοῦ.

ΣΚΕΨΕΙΣ

1. Ἡ ἀμαρτία εἶνε ἐπικίνδυνον μίασμα καὶ διὰ τὸν ἔχοντα καὶ διὰ τοὺς ἄλλους.
2. Ὡς τὰ ἄστρα δὲν φαίνονται τὴν ἡμέραν, ἀλλ' ὅταν ἐπέλθῃ τὸ σκότος τῆς νυκτός, οὕτω καὶ ἡ εὐσέβεια χριστιανῶν τινῶν διαφαίνεται, ὅταν περιπέσωσιν εἰς τὸ σκότος τῆς δυστυχίας.
3. Ἡ ἐκδίκησις μεταβάλλει τὸ μικρὸν δίκαιον εἰς μεγάλην ἀδικίαν.
4. Τὸ πῦρ δὲν σβέννυται διὰ τοῦ πυρός.
5. Αἱ εὐλογίαι τῶν γονέων εἶναι εὐλογίαι τοῦ Θεοῦ.
6. Ἡ εὐσεβὴς σύζυγος κυριαρχεῖ ἐπὶ τοῦ ἀνδρός της διὰ τῆς ὑπακοῆς.
7. Ὅταν ἡ ἀνάγκη κρούῃ τὴν θύραν μας, πρέπει νὰ ἀνοίγῃ αὐτὴν ἡ ἀγάπη.
8. Ἡ μεριζομένη θλίψις εἶναι ἡμίσεια θλίψις.

9. Ὁ κυχόμενος διὰ τὰς ἀμαρτίας του ἀμαρτάνει δις.

10. Ὁ πολυτιμότερος θησαυρὸς τοῦ πλουσίου εἶναι αἱ ἐλεημοσύναι του.

11. Ἀβλαβὴ ψεῦδη δὲν ὑπάρχουσι. Καὶ μὴ βλάπτοντα τὸν πλησίον μας βλάπτουσι ἡμᾶς αὐτούς.

12. Ἡ ἀμαρτία εἰσέρχεται μειδιῶσα καὶ ἐξέρχεται κλαίουσα.

K. I. Δ.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

Ἵόασεις αἰσιοδοξίας.

Τὸ καθῆκον τῶν πιστῶν, κατὰ τὴν νέαν ταύτην πολεμικὴν τῆς ἀνθρωπότητος περιόδον, δὲν συνίσταται μόνον εἰς τὴν ἀκριβῆ συμμόρφωσιν πρὸς τὰς ἐκ μέρους τῆς Πολιτείας ὁδηγίας, οὔτε μόνον εἰς τὴν πρόθυμον ἐκπλήρωσιν τῶν πρὸς τὴν ὀλόγητα ὑποχρεώσεών των. Εἶναι πολὺ μεγαλύτερον καὶ πολὺ σπουδαιότερον, συνιστάμενον εἰς τὸ νὰ μεταδώσωσιν ἐν μέσῳ τῆς γενικῆς ταραχῆς τὴν γαλήνην καὶ ἐν μέσῳ τῆς ἀβεβαιότητος τὴν ἐμπιστοσύνην. Ἐκ τῆς «ἀνωθεν εἰρήνης», ἀπὸ τῆς ὁποίας πρέπει νὰ εἶναι πλήρης καὶ ἡ καρδιά των καὶ ὁ ὅλος ἑαυτὸς των καὶ ἡ ὁποία πηγάζει ἀπὸ τὴν ἀκράδαντον πεποίθησιν ἐπὶ τὴν ἄπειρον ἀγαθότητα τοῦ Θεοῦ, ὀφείλουσι νὰ μεταδώσωσι καὶ εἰς ὄλους, μεθ' ὧν ἔρχονται εἰς ἐπαφήν. Πρέπει νὰ εἶναι ἀληθεῖς δάσεις αἰσιοδοξίας, αἰσιοδοξίας δὲ ἀληθοῦς καὶ βασιζομένης ἐπὶ τῶν πραγμάτων. Ἐὰν οἱ πιστοὶ προσπαθήσωσι νὰ ἐκτελέσωσι τὸ καθῆκον αὐτῶν τοῦτο προσφέρουσιν ἀνεκτίμητον ὑπηρεσίαν πρὸς τε τὴν πίστιν των, τὴν πατριδα των καὶ τοὺς τεταταργαμένους ἀδελφούς των.

Ἄνεκτίμητος ὑπηρεσία.

Καὶ εἶναι πράγματι ἀνεκτίμητος ἡ ὑπηρεσία, τὴν ὁποίαν δύναται νὰ προσφέρῃ εἰς πιστὸς χριστιανὸς καὶ πρὸς τὴν πατριδα του καὶ πρὸς τοὺς ὁμοίους του, διατηρῶν καὶ προάγων τὴν πραγματικὴν αἰσιοδοξίαν. Διότι εἰς τὰς περιστάσεις τῆς πραγματικῆς ἀνάγκης, ὅπως αἱ τῶν ἡμερῶν ἡμῶν, αἱ περιφημοὶ ὀρθολογιστικαὶ θεωρίαι καὶ τὰ μεγαλόσημα συστήματα τῆς ἀπιστίας ἀποδεικνύονται ὅποια τῷ ὄντι εἶναι. Κοῦφα καὶ ἀνευ οὐδεμιᾶς ἀξίας. Διότι ποίαν παρηγορίαν εἶναι δυνατὸν νὰ φέρῃ εἰς τὸν αγωνιῶντα ἄνθρωπον ἡ θεωρία περὶ τῆς αὐτομάτου γενέσεως τῆς ζωῆς, ἢ κατὰ τί δύναται νὰ τὸν βεβαιώσῃ περὶ ἑνὸς καλύτερου αὔριου ἢ θεωρία τοῦ Λαπλάς; Ἡ ψυχὴ ἐπλάσθη χριστιανή, ἔτεκεν δὲ τούτου μόνον εἰς τὴν πίστιν καὶ τὸν Χριστὸν ἐδρίσκει ἀνάπαυσιν. Ἐκεῖ εἶναι ἡ Ἀλήθεια, αὐτὴ θὰ ἐλευθερώσῃ πάντας ἀπὸ τοῦ φόβου καὶ τῆς ἀγωνίας, πρέπει ὅμως οἱ πιστοὶ νὰ εἶναι ζῶντα παραδείγματα ἡρεμίας καὶ γαλήνης.

*
Αἱ σοφ. ἐφημερίδες δημοσιεύουσι πληροφορίαν σχετικὴν πρὸς ἀπόφασιν τοῦ ἐπιτροπέτου τῆς δικαιοσύνης τοῦ λαοῦ ἀναφερόμενην εἰς τὴν δράσιν τῶν ἀθῶν τῆς περιφέρειας Γιαροσλάβσκη. Ἡ ὑπόθεσις ἔχει ὡς ἐξῆς ὁμὰς νέων κομμουνιστῶν ἀνηκόντων εἰς τὸν «Ὀίχον τῆς Μορφώσεως», ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τῶν Συμρῶν. Μπαλαλὶν καὶ Τρουσσόφ, εἰσέδυσαν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς λειτουργίας τὴν νύκτα τοῦ Πάσχα εἰς τὸν ναὸν τοῦ χωρίου Μαλβιτινο καὶ διέπραξαν

βδελυρότητας κινούσας εις ἀγανάκτησιν. Οἱ 15 μάρτυρες, οἵτινες προσήλθον ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου, ἀνέφερον ὅτι οἱ ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ὁμάδος ἐτέλουν ἐν κραιπάλῃ μέθη. Τὸ δικαστήριον, λαβὼν ὑπ' ὄψιν ὅτι οἱ νέοι οὗτοι εἶχον καὶ ἄλλοτε καταδικασθῆ διὰ κακὴν διαγωγήν, ἐπέβαλεν αὐτοῖς ἀσχηροτάτας ποινὰς πρὸς παραδειγματισμόν. Ὁ «Ἄθεος» δημοσιεύει ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ἄρθρον εἰς ὃ ἐπιτίθεται κατὰ τοῦ πυρήνος τοῦ «Ὀἴκου τῆς Μορφώσεως» καὶ ὑπογραμμίζει ὅτι τὸ «δικαστήριον ἐδείξεν εἰς τὸν λαόν ὅτι ἐν τῇ σοφ. Ρωσσίᾳ ἀποκαταστάθη ἡ ἐλευθερία τῆς λατρείας». Ἡ ἀπόφασίς ἐπιπροσθέσει, ἢ δίκην αὐτῆ δὲν πρέπει νὰ δώσῃ λαβὴν εἰς ἐρμηνείας, αἵτινες οὐδὲως ἀνταποκρίνονται εἰς σκέψεις τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ κόμματος καὶ ὅτι τὸ γεγονός ὅτι καταδικάσθησαν μερικοὶ τρόφιμοι τῶν τριῶν δὲν πρέπει νὰ ἐκλαμβάνηται, ὡς τινες θέλουσι νὰ πιστεύωσιν, ὡς ἀπόδειξις ὅτι ἡ Κυβέρνησις προσαρμόζεται εἰς τὴν νέαν κατάστασιν καὶ ὅτι ἔχει ἀνάγκην τῆς θρησκείας».

ΧΡΟΝΙΚΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Τῇ προπαραελθούσῃ Τρίτῃ, 5 τρ. μ., ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χρυσάνθου ἡ Ἱερά Σύνοδος ἐπανελάβε τὰς ἐργασίας αὐτῆς.

—Ἡ Ἱερά Σύνοδος, ἀκούσασα τοῦ Μακ. Προέδρου αὐτῆς περὶ τῶν κατὰ τὸ διάστημα τῶν διακοπῶν ἐνεργειῶν αὐτοῦ, ὁμοψήφως ἐνέκρινεν αὐτάς.

—Κατὰ τὴν αὐτὴν συνεδρίαν ἐγένετο τὸ τε μικρὸν καὶ μέγα μήνυμα πρὸς τὸν ἐψηφισμένον Μητροπολίτην Κορινθίας κ. Μιχαήλ.

—Ἡ Ἱερά Σύνοδος ἀνέθεσεν ἐν λευκῷ εἰς τὸν Πρόεδρον αὐτῆς, ἵνα μεριμνήσῃ, ὥστε ἐν ταῖς βορείαις τῶν Κράτους Μητροπόλεσιν νὰ ἀποσπασθῶσιν ἐπὶ τινα χροῖον δόκιμοι ἱεροκήρυκες πρὸς θεραπείαν τῶν θρησκευτικῶν ἀναγκῶν τῶν στρατευομένων.

—Ὑπὸ τῆς ἐπιτίμου κ. Εἰρήνης Θεολόγου Νικολοῦδῃ ἐδωρήθη ὡραία ἀγγυρῶ κανδήλα διὰ τὸ εἰκονοστάσιον τῆς αἰθούσης τῶν συνεδριῶν τῆς Ἱεράς Συνόδου, ἡ ὁποία καὶ ἠχορήγησεν αὐτὴν δεάντως.

—Ὑπὸ τῆς Ἱεράς Συνόδου παρεσχέθησαν ἄδειαι ἐλεύσεως εἰς Ἀθήνας εἰς τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Ξάνθης μνηστία, εἰς δὲ τὸν Σεβ. Μητρ. Καλαβρυτῶν δεκαπενθήμερος. Εἰς τὸν Σεβ. Μητρ. Δημητριάδος ἐχορηγήθη ὡσαύτως δεκαπενθήμερος ἄδεια πρὸς ἐπισκεψὴν τῆς Κορίνθου καὶ τῶν ἱστορικῶν ἰ. μόνων τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Καλαβρυτῶν.

—Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος τῆ 4ῃ τρέχ. μηνὸς μετέβη εἰς τὰ Ἀνάκτορα διὰ τὴν ὀκνομοσίαν τῶν δύο νέων μελῶν τῆς Κυβερνήσεως κ.κ. Κριμπᾶ καὶ Ἀλεβιζάτου.

—Κατόπιν ἐγκυκλίου τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, καθ' ἑκάστην ἐσπέραν τοῦ διαρροῦσαντος ἀ' δεκαπενθήμερου τρέχ. μηνὸς ἐψάλλοντο εἰς ἀπαντας τοὺς ἱεροὺς ναοὺς Παρακλήσεις ὑπὲρ εἰρήνης καὶ καταστάσεως τοῦ σύμπαντος κόσμου ἐν συρροῇ πλήθους εὐσεβῶν χριστιανῶν.

—Τῇ παρελθούσῃ Δευτέρᾳ, 11 τρ. μ. συνήλθεν ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ τῶν Μαθητικῶν Συσπειτῶν, συσκεφθεῖσα καὶ λαβούσα ἀποφάσεις περὶ τῆς ἀριστείας διοργανώσεως αὐτῶν.

—Τῇ ἐσπέρᾳ τῆς 12ης τ. μ. ἡ Α. Μ. ἐχοροστάτησεν ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ναῷ Ἀθηνῶν κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τοῦ Ἐσπερινοῦ καὶ τῆς ἐν συνεχείᾳ ψαλλίσεως Παρακλήσεως ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ κόσμου.

—Ὁμοίως καὶ ὁ πανοσιολ. Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς, παραστὰς ἐν τῷ αὐτῷ ναῷ ἐν ἑτέρῳ ἐσπέρῃ ὁμίλησεν ἐν τῇ ἀκολουθίᾳ τῆς Παρακλήσεως περὶ τῆς ἰσχύος τῆς μετανοίας πρὸς ἀποτροπὴν τοῦ πολέμου.

—Ἀνεχώρησεν εἰς τὴν ἐπαρχίαν αὐτοῦ ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀργολίδος κ. Ἰωάννης, ἀφοῦ πρότερον ἔδωκε σὴν νενομισμένην διαβεβαίωσιν ἐνώπιον τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, ἐπὶ παρουσίᾳ καὶ τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου. Τὴν Α. Σ. συνάδεδεσαν εἰς Ναυπλίον οἱ Σεβ. Συνοδικοὶ Μητροπολίται Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας κ. Ἱερόθεος καὶ Ζακύνθου κ. Χρυσόστομος καὶ ἐκ τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀ-

θηνῶν ὁ Πρωτοσύγκελλος πανοσιολ. κ. Γερβάσιος Παρασκευόπουλος, ὁ Ἀρχιδιάκονος, ἱερολ. κ. Νικόδημος Βαλληνδράς καὶ ὁ Γραμματεὺς κ. Ἐμμ. Φαρλέκας. Ἡ ὑποδοχὴ ἦς ἔτυχεν ὁ Σεβασμιώτατος ὑπὸ τοῦ πομπιῶν αὐτοῦ ὑπῆρξεν ἐνθουσιώδης καὶ θερμῇ. Σημαιοστόλιστοι αἱ πόλεις τοῦ Ἄργους καὶ τοῦ Ναυπλίου ἀνέμενον τὴν Α. Σ. Μετ' ἐπιβαλλούσης δὲ πομπῆς καὶ παρατάξεως, τῇ συμμετοχῇ πασῶν τῶν ἀρχῶν, τοῦ ἱ. κλήρου τῆς ἐπαρχίας, μουσικῆς καὶ πλήθους λαοῦ ὠδηγήθη εἰς τὸν Καθεδρικὸν Ναὸν Ναυπλίου, κατὰμεστον ὑπὸ τῶν πιστῶν ἐνθα ἐγένετο ἡ νενομισμένη τελετὴ τῆς ἐνθρονίσεως, ὑπὸ τὰ ἐνθουσιώδη καὶ ἀκατάσχετα ἐπιφωνήματα ἄξιος τοῦ λαοῦ.

—Ἡ Ἱ. Μητρόπολις Ἀκαρνανίας, πρὸς μεγαλυτέραν ὠφέλειαν τῶν πιστῶν τῆς ἐκ τοῦ ἐν τῇ κατ' αὐτὴν Ἱ. Μονῆ Κατερινῶς προσκυνήματος τοῦ Γεννησίου τῆς Θεοτόκου, ἐξέδωκε σχετικὴν ἀνακοίνωσιν, δι' ἧς εἰδοποιεῖ αὐτοὺς ὅτι ἀπὸ 1 Σεβρίου θὰ εὐρίσκωνται ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ δύο πεπειραμένοι πνευματικοὶ πρὸς ἐξομολόγησιν τῶν προσερχομένων χριστιανῶν, δίδει δὲ συγχρόνως καὶ χρυσίμους ὁδηγίας διὰ τὸν ἀρμόζοντα πανηγυρισμὸν τῆς ἐορτῆς.

—Μεσσύντος τοῦ π. μηνὸς ἐτελέσθησαν ἐν Θήρᾳ τὰ ἐγκαίνια τοῦ βου ἀντιτραχηματικοῦ ἱατρείου τοῦ αὐτόθι ἀπὸ ἐτῶν εὐδοκίμως λειτουργοῦντος Ὁφθαλμιατρείου.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΥΠΡΟΥ

Ἐν Ἀγκύρᾳ πρεσβευτῆς τῆς Γιουγκοσλαβίας κ. Ἠλίας Σουμένκοβιτς ἐπισκέφθη τὸν Πατριάρχην εἰς τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν Χάλκης. Ὁ κ. πρεσβευτῆς ἐφθασεν εἰς τὴν Σχολὴν μετὰ τῆς κυρίας του, τῆς κυρίας Χατζηγεωργεβίτς, γενικοῦ προξένου τῆς Γιουγκοσλαβίας, καὶ τοῦ Σέρβου πρωθυερέως κ. Χαηδούκοβιτς. ἐγένετο δὲ δεκτὸς μετὰ τῶν προσηκουσῶν τιμῶν. Τὸν κ. πρεσβευτὴν ὑπεδέχθησαν ὁ πρωτοσύγκελλος, οἱ πατριαρχικοὶ διάκονοι καὶ ὁ διακριμένος τῶν Πατριαρχείων κ. Σπ. Κωνσταντινίδης. Παρὰ τῷ Πατριάρχῃ εὐρίσκοντο κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἐπισκέψεως ὁ μητροπολίτης Ἰμβρου καὶ ὁ σχολάρχης. Κατὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ κ. πρεσβευτῆς προεπέμφθη τιμητικῶς.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΣΣΙΑΣ

Ἡ ἐν Λονδίῳ ἐδρεύουσα Ἀδελφότης τῆς Ἀγγλικανικῆς καὶ Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας (Anglican and Eastern Church Association) μετεκάλεσεν ἐν Γιουγκοσλαβίᾳ ὁρωσικὴν ἐκκλησιαστικὴν χορωδίαν. ἀποτελουμένη μόνον ἀπὸ νεανίδας. Τὰ μέλη τῆς ἀμειγῆς ταύτης χορωδίας, ἣτις θεωρεῖται ὡς τὸ καινοφανές, θὰ ἐκμάθωσι τὴν ἀγγλικὴν γλῶσσαν. εἰς τρόπον ὥστε νὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ τέλεσις τῆς ὀρθοδόξου λειτουργίας ἀγγλιστί. Τὸ μέτρον τοῦτο ἐλήφθη χάριν τῶν ἐν Λονδίῳ διαμενόντων μελῶν τῆς ὀρθοδόξου ὁρωσικῆς Ἐκκλησίας, αἵτινα δὲν ἐννοοῦσιν τὴν ἐκκλησιαστικὴν σλαβωνικὴν γλῶσσαν. Τὸ ὅλον τοῦτο ἔργον τελεῖ ἐν Ἀγγλίᾳ μὲν ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς ὡς ἄνω Ἀδελφότητος ἐν Γιουγκοσλαβίᾳ δὲ ὑπὸ τὴν ὑψηλὴν προστασίαν τῆς Βασιλείσεως.

ΡΩΜΑΪΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Ἡ Α. Ἁγιοτήτης ὁ Πάπας πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του διὰ τὴν ἐν Καστέλ Γραντόλφο θερινὴν διαμονὴν του προήδρευσε τῆς τελετῆς τῆς ἀναγνώσεως τῶν διαταγμάτων. δι' ὧν ἀναγνωρίζεται ὅτι οὐδὲν ἐμπόδιον ὑφίσταται διὰ τὴν ἀνακήρυσιν εἰς ἀγίαν τῆς μακαρίας Πελλετιέ κ. ἄ. Ἡ μακαρία Πελλετιέ, τυγχάνει ἰδύττρια τοῦ τάγματος τῶν Καλογυαίων τοῦ Καλοῦ Ποιμένος, τοῦ ὁποίου τάγματος σκοπὸς εἶναι ἡ ἠθικὴ καὶ κοινωνικὴ ἀποκατάστασις τῶν παραπλανηθεισῶν νεανίδων. Ἀπεβίωσεν εἰς ἡλικίαν 72 ἐτῶν κατὰ τὸ 1868. Σήμερον τὸ τάγμα τοῦτο ἀριθμεῖ 300 μονὰς μὲ 9.000 καλογυαίας.

—Οἱ ρωμαιοκαθολικοὶ Ἀρχιεπίσκοποι καὶ Ἐπίσκοποι Ἰσπανίας συνηγήθησαν ἐσχάτως εἰς Τολέδον, ἵνα συσχεφθῶσι ἐπὶ τῆς μελλοντικῆς διοργανώσεως καὶ δράσεως τῆς Δυτικῆς Ἐκκλησίας ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ. Μεταξὺ τῶν συζητηθέντων θεμάτων ἦσαν ἡ ἐπανίδρυσις τῶν καταστραφέντων Ναῶν καὶ Ἱερατικῶν Σχολῶν, ἡ σύναψις Κοινοδοξίου μετὰ τοῦ Βατικανοῦ, ἡ ἰδρυσις ὀργανισμοῦ Καθολικῆς Δράσεως κατὰ τὸ Ἰταλικὸν σύστημα κ. ἄ.

—Ἡ Ἰσπανικὴ κυβέρνησις ἀπεφάσισεν ὅπως ἀνακηρύξῃ ὡς προστάτριαν τῶν Ἰσπανικῶν φυλακῶν τὴν Θεοτόκον

ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Λύτρωσιν τῶν αἰχμαλώτων». Ἡ ἐφορτὴ τῆς θᾶ συμπίπτει τὴν 24 Σεπτεμβρίου, καθ' ἣν οἱ φυλακισμένοι θᾶ ἔχουν ἰδιαιτέρας περιποιήσεις καὶ θᾶ δέχονται διαφόρους ἐπισκέψεις.

ΑΓΓΛΙΚΑΝΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Οἱ «Church Times» τοῦ Λονδίνου ἀναγγέλουσιν ὅτι ὁ ἐπίσκοπος τοῦ Manchester προέβη εἰς τὴν ἐκ κληρικῶν τῆς ὑπ' αὐτὸν ἐπισκοπῆς σύστασιν σώματος Ἐυαγγελιστῶν, οἱ ὁποῖοι διαρκούντος τοῦ φθινοπώρου καὶ χειμῶνος, θέλουσιν ἐπισκεφθῆ διαφόρους περιφερείας τῆς ἐπισκοπῆς. Αἱ ἐπισκέψεις αὗται, αἵτινες θᾶ γίνονται κατὰ Σάββατον καὶ Κυριακὴν (Week-End), θᾶ ἔχουσιν ὡς σκοπὸν ἀφ' ἑνὸς μὲν τὴν κήρυξιν τῆς ἐπιστροφῆς εἰς τὴν θρησκείαν, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὴν ὑπόμνησιν τῆς εὐθύνης ἐναντι τῆς ἐπεκτάσεως τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Τὸ ἔργον τῶν Ἐυαγγελιστῶν τούτων θέλει ἐνισχύσει διὰ τῆς συνεργασίας του καὶ τὸ Ἱεραποστολικὸν Συμβούλιον τῆς Ἐπισκοπῆς. Αἱ ἐπιληπτικαὶ λέξεις «Ἡ Ἐκκλησία εἰς ἣν ἀνήκομεν» θᾶ ἀποτελῶσι τὴν βάσιν πάσης ὁμιλίας. «Διὰ τῶν ἐπισκέψεων τούτων, γράφει ὁ ἐπίσκοπος, θᾶ δοθῇ ἡ εὐκαιρία, ὅπως συσχεφθῶμεν μετὰ τῶν πιστῶν τῆς ἐνορίας ἐπὶ τοῦ χρέους παντὸς μέλους τῆς Ἐκκλησίας, ὅπως κηρύσσει περὶ τῆς πίστεως του τόσον ἐν τῇ ἐνορίᾳ καὶ τῇ ἐπισκοπῇ, ὅσον καὶ εἰς τὰς ὑπερπόντιους ἐνορίας.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Τὸ ὄργανον τῶν Κομμουνιστικῶν Νεολαίων τῆς Ἀγγλίας «Challenger» δημοσιεύει ἄρθρον τοῦ γραμματέως τοῦ «Συνδέσμου τῆς Κομμουν. Νεολαίας» John Gollan. Ἀπευθυνόμενος πρὸς τὴν χριστιανικὴν νεολαίαν ὁ κομμουνιστὴς ἠγέτης ἔχει ὑπ' ὄψιν του μελέτην ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ Χριστιανικὴ Κοινωνία καὶ ὁ Σύγχρονος Κόσμος», θέμα τὸ ὁποῖον ἀπασχόλησεν τὸ Συ-ἔδριον τοῦ Amsterdam, καὶ συγχάριε τοὺς ἐμπνεύσαντας τὴν μελέτην ταύτην διὰ τὴν κριτικὴν των ἐπὶ τῆς σημερινῆς κοινωνίας, λυπούμενος μόνον διὰ τὴν ὑπ' αὐτῶν προτεινομένην λύσιν, ἣ ὅποια, ὡς εἰκόσ, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ συμφωνῇ πρὸς τὰς ἰδέας αὐτοῦ

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Μετὰ μεγάλης χαρᾶς ἔμαθον ὁ θεολογικὸς καθόλου κόσμος, καὶ μάλιστα ὁ ὀρθόδοξος, τὴν ἐκδοσιν τῶν Πρακτικῶν τοῦ Α'.—μετὰ τσοῦτους αἰῶνας—Συνεδρίου τῆς ὀρθόδοξης θεολογίας ἐν Ἀθήναις ἀπὸ 29ης Νοεμβρίου—6ης Δεκεμβρίου 1936. Ὁ τὰ Πρακτικὰ τοῦ ὀρθόδοξου Συνεδρίου περιέχων τόμος ἀπαρτίζεται ἐκ 540 ἐν ὅλῳ σελίδων καὶ φέρει τὸν τίτλον «Procès—verbaux du premier Congrès de Théologie orthodoxe à Athènes du 29 Novembre—6 Décembre 1936 Publiés par les soins du président prof. Hamilcar S Alivisatos. Athènes, Impr. «Pyrros» S A. 1939».

Τῆς ἐκδόσεως τοῦ τόμου ἐπεμνήθη, ὡς ἦτο εἶλογον, ὁ καθηγητὴς κ. Ἀλιθιζᾶτος, ὡς οὐκ ἔστιν πρωτοβουλία τῆς συγκαλλήσεως τοῦ Συνεδρίου καὶ ὡς διατελέσας Πρόεδρος μόνιμος αὐτοῦ, δεξιότατα διευθύνας τὰς ἐργασίας καὶ πλεῖστα συμβαλλόμενος εἰς τὴν ἐπιτυχίαν αὐτοῦ.

Εἶπον δὲ μετὰ μεγάλης χαρᾶς ἔμαθον ὁ θεολογικὸς κόσμος τὴν ἐκδοσιν τῶν πρακτικῶν, διότι δι' αὐτῶν μορφοῦ οὗτος πιστὴν καὶ ἀκριβῆ εἰκόνα τῆς καθόλου κινήσεως τοῦ Συνεδρίου καὶ μάλιστα τῶν γενομένων ἐν αὐτῷ ἀξιολόγων ἐπιστημονικῶν ἀνακινώσεων. Ἐκ τῶν δύο μερῶν, εἰς ἃ διαιρεῖται ὁ τόμος τῶν Πρακτικῶν τοῦ Συνεδρίου τὸ μὲν πρῶτον μέρος ἱστορεῖ τὰς πρὸς σύγκλησιν τοῦ Συνεδρίου πολιτικὰς—καὶ οὐκ ἀμείρους κόπων καὶ μόχθων—ἐνεργείας, τὸ δευτέρον ἐμφανίζει αὐτὸ τὸ Συνέδριον ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνελθούσης, δρῶν καὶ κινούμενον. Τὸ Β' μέρος περιέχει καὶ τὰς γενομένας παρὰ τὴν ἡμετέραν καὶ τῶν ἀλλοδαπῶν συνέδρων ἀξιολόγους ἐπιστημονικὰς ἀνακινώσεις. Αἱ ἀνακινώσεις αὗται ἐμφανίζονται τὸ πνεῦμα, καθ' ὃ θέλει καὶ ἔννοει νὰ ἐργάζεται καὶ ἀναπτύσσεται ἡ ὀρθόδοξος θεολογία. Καὶ τὸ μὲν ἱστορικὸν μέρος τῶν πεπονημένων τοῦ Συνεδρίου ἐκτίθεται ἐν τῇ Γαλλικῇ γλώσσῃ «διὰ τὸν διεθνήν αὐτῆς χαρακῆρα», ὡς σημειοῖ ὁ κ. Ἀλιθιζᾶτος, αἱ δὲ ἀνακινώσεις καταχωρήθησαν ἐν τῷ τόμῳ ἐν αἰς ἐγγένοντι γλώσσῃ, τοῦ ἐπιμεληθέντος τῆς ἐκδόσεως τοῦ τόμου κ. Ἀλιθιζᾶτου οὐδὲμιν ὑπέχοντος εὐθύνην διὰ τὰ τυχόν γλωσσικὰ ἁμαρτήματα τῶν ἀνακινώσεων, καταχωρήσαντος αὐτὰς ὡς

ἐστάλησαν αὐτῷ (*Ἰδ. σελ. 9ῃν τῶν Πρακτικῶν).

Νῦν, μετὰ τὰ γενικὰ ταῦτα, σημειούμεθα εὐρότερον πως πᾶσας τὰς γενομένας ἀνακινώσεις—τοῦτο δὲ πρόττομεν διὰ τὴν σπουδαιότητα αὐτῶν. Αἱ γενομένα ἀνακινώσεις εἶνε κατὰ σειράν τῶνδε.

1) Τοῦ κ. Π. Ἰ. Μπρατσιώτου, καθηγητοῦ τῆς ἐρμηνείας τῆς Π. Δ. ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ Ἀθηνῶν. «Αἱ θεμελιώδεις ἀρχαὶ καὶ τὰ οὐσιώδη γνωρίσματα τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας». (γερμανιστί) Ὁ κ. καθηγητὴς πρωτίστην καὶ οὐσιωδέστατην θεμελιώδη ἀρχὴν καὶ οὐσιωδέστατον γνώρισμα τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας θεωρεῖ τὴν ἐμμονὴν αὐτῆς ἐν τῇ ἀπὸ τῆς ἀρχαίας καθολικῆς Ἐκκλησίας κληρονομηθείσῃ Παραδόσει, ὀρθῶς δὲ χαρακτηρίζει ἀδάσιμον καὶ ἀδικον τὴν ὑπὸ τοῦ Harnack καὶ ἄλλων κατὰ τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας μομφὴν διὰ τὴν ἐν τῇ ἀρχαίῳθεν κληρονομηθείσῃ παραδόσει ἐμμονὴν αὐτῆς.

Εἶτα ὁμιλησεν ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. καθηγητὴς περὶ ἄλλων θεμελιωδῶν ἀρχῶν καὶ γνωρισμάτων τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας.

2) Τοῦ κ. Σεργίου Bulgakoff, καθηγητοῦ τῆς Λογματικῆς ἐν τῇ ἐν Παρισίοις ῥωσικῇ θεολογικῇ ἐκπαιδευτηρίῳ. «Θέσεις περὶ τῆς Ἐκκλησίας» (Γερμανιστί).

Τοῦ ἀρχιμανδρίτου κ. Scriban λαβόντος κατόπιν τὸν λόγον καὶ φέξαντος τὴν ἀνάμειξιν τοῦ λαϊκοῦ στοιχείου ἐν τοῖς Ἐκκλησιαστικῶς ζητήμασιν, ἰδίᾳ ἐν τοῖς εἰς τὴν διδασκαλίαν ἀφορῶσι, καὶ ἐπιμεινάντος, ὅπως πάντα τὰ ζητήματα ταῦτα μένωσιν εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν ἀρμοδιότητα τῶν κληρικῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησίας, ἰδίᾳ ἀναγόμενα εἰς τὰς διὰ τῆς θεοπνευστίας ἀλαθῆτους ἀποφάσεις λαμβανούσας οἰκουμενικὰς συνόδους, ὁ καθηγητὴς κ. Δημ. Σ. Μπαλᾶνος ἐστομίστα ἀνεσκεύασε τὴν γνώμην τοῦ κ. Scriban καὶ ἀπεστήριξε τὴν ἀναγκαιότητα τῆς ἐλευθέρως ἐρεύνης τῶν ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων, ὅτιοι εἶπε—τὸ φῶς τῆς ἀληθείας οὐδέποτε δύνανται νὰ εἶνε ἐπιζήμιον τῇ Ἐκκλησίᾳ. Τοῦ λαϊκοῦ στοιχείου ὑπερημύναντο καὶ οἱ κ. κ. Μπρατσιώτης, Ἀλιθιζᾶτος καὶ ἄλλοι. τοῦ κ. Zenkovsky συμφωνήσαντος τῷ κ. Scriban, τοῦ δὲ κ. Zankow ἐπιφυλαχθέντος νὰ ἀναπτύξῃ τὴν περὶ τοῦ ἀνακινηθέντος ζητήματος ἀποφιν αὐτοῦ ἐν τῇ περὶ τῆς αὐθεντίας τῆς Ἐκκλησίας ἀνακινώσει αὐτοῦ.

3) Τοῦ κ. Βασιλείου Βέλλα, καθηγητοῦ τῆς Π. Δ. (Ἑβρ. κειμένων) ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ Ἀθηνῶν. «Κριτικὴ τῆς Βίβλου καὶ Ἐκκλησιαστικῆ αὐθεντία» (γερμανιστί).

Ἐν τῇ ἀνακινώσει ταύτῃ ἐτόνισεν ὁ καθηγητὴς, ὅτι «ἐκ τῆς λογικῆς καὶ πραγματικῆς ἐπιστημονικῆς κριτικῆς οὐδὲν ἔχει νὰ φοβηθῇ ἡ Ἐκκλησία, ἀλλὰ τούναντι πολλά ἀφελήματα δέον νὰ προσδοκῶμεν.

4) Τοῦ ἀρχιμανδρίτου κ. Ἐυαγγέλου Ἀντωνιάδου, καθηγητοῦ τῆς ἐρμηνείας τῆς Κ. Δ. ἐν τῇ θεολογικῇ Σχολῇ Ἀθηνῶν. «Αἱ θεμελιώδεις ὀρθόδοξοι ἐρμηνευτικαὶ ἀρχαὶ καὶ μέθοδοι τῆς ἐρμηνείας τῆς Κ. Δ. καὶ αἱ θεολογικαὶ αὐτῶν προϋποθέσεις» (γερμανιστί).

Ὁ κ. καθηγητὴς, ἀπορρίπτων τὴν Verbalinspiration, δέχεται θεανθρώπινον χαρακτῆρα τῆς Ἀποκαλύψεως ἢ τῆς Ἀγ. Γραφῆς. Τὴν ἀνακινώσιν αὐτοῦ διαίρει ὁ κ. καθηγητὴς εἰς δύο μέρη. καὶ ἐν μὲν τῷ πρώτῳ μέρει ὁμιλεῖ περὶ τῶν δογματικῶν προϋποθέσεων τῶν ἐρμηνευτικῶν μεθόδων καὶ κανόνων, ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ μέρει περὶ τῶν μεθόδων τῆς ἐξηγήσεως τῆς Κ. Δ.

5) τοῦ κ. Ant. Kartaschoff, καθηγητοῦ τοῦ ἐν Παρισίοις Διδακτηρίου τῆς ὀρθοδόξου θεολογίας. «Ἡ ἐλευθερία τῆς ἐπιστημονικῆς ἐρεύνης ἐν τῇ θεολογίᾳ καὶ ἡ Ἐκκλησιαστικὴ αὐθεντία» (γερμανιστί).

6) Τοῦ ἡγουμένου κ. Κασσιανοῦ (Bésobrasoff) μὴ παραστάντος ἀλλ' ἀποστελλάντος τὴν ἀνακινώσιν, καθηγητοῦ ἐν τῇ ἐν Παρισίοις ῥωσικῇ ἐκπαιδευτηρίῳ τῆς ὀρθοδόξου θεολογίας «Ἐιδικὴ εἰσαγωγή εἰς τὴν Κ. Δ. (μεθοδολογικὰ σημεῖώματα)» (γαλλιστί).

7) Τοῦ Χρυσοστόμου Παπαδοπούλου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος καὶ ἐπιτίμου καθηγητοῦ τῆς θεολογικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν «Αἱ ἐξωτερικαὶ ἐπιδράσεις ἐπὶ τὴν ὀρθόδοξον θεολογίαν κατὰ τὸν 16ον καὶ 17ον αἰῶνα» (γερμανιστί).

8) Τοῦ κ. Κωνστ. Δυοδονιῶτου, καθηγητοῦ τῆς Ἱστορίας τῶν δογμάτων ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ Ἀθηνῶν. «Αἱ ἐξωτερικαὶ ἐπιδράσεις ἐπὶ τὴν ὀρθόδοξον θεολογίαν, ἰδίᾳ ἀπὸ τῆς

ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως» (γερμανιστ).

9) Τοῦ κ. G. Florovsky, καθηγητοῦ ἐν τῷ ἐν Παρίσιος Ἐκπαιδευτηρίῳ τῆς ὀρθοδόξου θεολογίας. «Αὐτικαὶ ἐπιδράσεις ἐν τῇ Ῥωσικῇ θεολογίᾳ» (γερμανιστ).

10) Τοῦ κ. Δημ. Σ. Μπαλάνου, καθηγητοῦ τῆς Πατρολογίας ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ Ἀθηνῶν. «Ἡ νεωτέρα ὀρθόδοξος θεολογία ἐν τῇ σχέσει αὐτῆς πρὸς τὴν Πατερικὴν θεολογίαν καὶ πρὸς τὰς νεωτέρας θεολογικὰς ἀντιλήψεις καὶ μεθόδους» (γερμανιστ).

Ὁ κ. καθηγητὴς ἀπορρίπτων τὴν Verlainspitation, δέχεται τὴν θεοπνευστίαν ἐπὶ τὰ θρησκευτικὰ πράγματα, τὰς δογματικὰς καὶ ἠθικὰς ἀληθείας ἐκτεινομένην, ὅπερ, λέγει, οὐδόλως μείει τὴν ἀξίαν τῆς θεοπνευστίας. Θεμελιώδη πηγὴν τοῦ δόγματι λέγει, δέχεται ἡ ἡμετέρα ἐκκλησία τὴν ἁγίαν Γραφήν, ὡς αὐτὴ ἀθηντικῶς ὑπὸ τῆς παραδόσεως τῆς Ἐκκλησίας ἡρμηνεύθη, οὐδέποτε δ' αὐτὴ ἐδημιούργησεν ἢ παρεδέχθη δόγμα τι μὴ φρειδόμενον formaliter ἢ virtualiter ἐπὶ τῆς ἁγ. Γραφῆς καὶ μὴ μαρτυρούμενον διὰ τῆς Παραδόσεως. Περαιτέρω τονίζει ὁ κ. καθηγητὴς, ὅτι ἡ ὀρθόδοξος θεολογία τῆς σήμερον εὐρίσκεται ἐν πλήρει ἁρμονίᾳ μετὰ τῶν θεμελιωδῶν ἀρχῶν τῆς Πατερικῆς θεολογίας, ἥτις ἀδιαλείπτως ἀγαπᾷ τὴν ἐλευθερίαν δὲν κατεπίεζε τὴν ἀνθρώπινην προσωπικότητα, οὐδ' ἐκώλυε τὴν ἔρευναν καὶ ἥτις, εἶτι καὶ σήμερον, δύναται νὰ χρησιμεύσῃ τῇ ὀρθοδόξῳ θεολογίᾳ ἀξιομίμητον πρότυπον.

11) Τοῦ κ. G. Florovsky. «Πατερικὴ καὶ νεωτέρα θεολογία» (ἀγγλιστ).

12) Τοῦ κ. Dimitrievitch, καθηγητοῦ ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ Βελιγραδίου. «Ἡ ἀποστολὴ τῆς θεολογικῆς ἐπιστήμης διὰ τὸν διαφωτισμὸν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς συνειδήσεως» (γαλλιστ).

13) Τοῦ κ. Ἀμίλκα Ἀλιδιζάτου, καθηγητοῦ τοῦ κανονικοῦ Δικαίου καὶ τῆς Ποιμαντικῆς ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ Ἀθηνῶν «Εἶνε δυνατὴ ἡ σύγκλησις Οἰκουμενικῆς Συνόδου;» (γερμανιστ).

14) Τοῦ κ. Δημ. Σ. Μπαλάνου, «Εἰς τὸ πρόβλημα τῆς συγκλήσεως Οἰκουμενικῆς Συνόδου» (γερμανιστ).

Ἐν τῇ ἀνακρινώσει ταύτῃ ὁ κ. καθηγητὴς δι' ἀδροτάτων καὶ πειστικωτάτων ἐπιχειρημάτων κατέδειξεν ὅτι οὐτε ἀναγκαία, οὔτε οκόπιμος εἶνε ἡ σύγκλησις τῆς Συνόδου κατὰ τοὺς παρόντας χρόνους καὶ ἐμνημόνευσεν εὐστόχως τοὺς καὶ σήμερον εἶτι ἰσχύοντες λόγους τοῦ ἡμετέρου Ἀδ. «οραθ, εἰπόντος, ὅτι «ὁ χρόνος διὰ τοιαύτην Σύνοδον δὲν ἐφθασεν ἀκόμη. Πρὸς τοῦτο πρέπει νὰ ἀξήθη μὲν ἡ μόρφωσις, νὰ πληθυνθῇ δ' ὁ ἀριθμὸς τῶν λογίων κληρικῶν».

15) Τοῦ κ. St. Zankow, καθηγητοῦ τοῦ Κανονικοῦ Δικαίου ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ Σόφιας. «Αἱ κατ' ἀρχὴν δυσχερεῖαι τῆς συγκροτήσεως μιᾶς οἰκουμενικῆς Συνόδου» (γερμανιστ).

16) Τοῦ κ. E. Granitch, καθηγητοῦ τῆς Πατρολογίας ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ Βελιγραδίου «Τὸ πρόβλημα τῆς συγκλήσεως τῆς Οἰκουμενικῆς Συνόδου» (γερμανιστ).

17) Τοῦ κ. Valérian Sesan, καθηγητοῦ τοῦ Κανονικοῦ Δικαίου ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ Cernauti. «Ἡ σύγκλησις οἰκουμενικῆς Συνόδου» (γερμανιστ).

18) Τοῦ κ. Ἀμίλκα Ἀλιδιζάτου, «Πῶς συμφωνοῦσιν ἀλλήλαις αἱ διάφοροι ὀρθόδοξοι Ἐκκλησίαι περὶ γενικῶν καὶ ἐπειγόντων ζητημάτων... ἐν περιπτώσει ἀναβολῆς τῆς οἰκουμενικῆς Συνόδου» (γερμανιστ).

19) Τοῦ κ. B. Gheorghiu, καθηγητοῦ ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ Cernauti «Τὸ ἡμερολογιακὸν ζήτημα» (γερμανιστ).

20) Τοῦ κ. Ἀμίλκα Ἀλιδιζάτου, «Ἡ κωδικοποίησις τῶν κανόνων καὶ ἡ σημασία αὐτῆς» (γερμανιστ).

21) Τοῦ κ. Valérian Sesan, «Ἀναθεώρησις τῶν κανόνων καὶ ἄλλων ἐκκλησι. διατάξεων, ὡς καὶ ἡ κωδικοποίησις αὐτῶν» (γερμανιστ).

22) Τοῦ κ. J. Groscheff, καθηγητοῦ τῆς Λειτουργικῆς ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ Σόφιας «Ἡ ἀναθεώρησις τῶν λειτουργικῶν κειμένων καὶ ἡ σημερινὴ νομοθεσία τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας» (γερμανιστ).

23) Τοῦ κ. Ἀμίλκα Ἀλιδιζάτου, «Τὸ ζήτημα τῆς ἐξωτερικῆς καὶ ἐσωτερικῆς ἱεραποστολῆς τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας» (γερμανιστ).

24) Τοῦ κ. Δημ. Ν. Μωραίτου, ὑφηγητοῦ τῆς Κατηχητι-

κῆς ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ Ἀθηνῶν «Ἐκ τῆς ἐσωτερικῆς ἱεραποστολῆς τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (κλήρυμα καὶ κατήχησις)» (γερμανιστ).

25) Τοῦ κ. B. Ispir, καθηγητοῦ τῆς Ἱεραποστολῆς ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ Βουκουρεστίου «Ἡ Ἱεραποστολὴ ἐν τῇ Ὀρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ» (γαλλιστ).

26) Τοῦ κ. N. V. Arseniew, καθηγητοῦ ἐν τῇ ὀρθοδόξῳ Θεολογικῇ Σχολῇ Βαρσοβίας «Ἡ ἐν τῷ παρόντι Χριστιανικῇ Δύσει καὶ τὸ πνεῦμα τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας» (γερμανιστ).

27) Τοῦ κ. Popescu, καθηγητοῦ τῆς Ἐκκλ. Ἱστορίας ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ Βουκουρεστίου «Ἡ Ἐκκλησία καὶ ὁ πολιτισμὸς» (γαλλιστ).

Ἡ ἀνακρινώσις αὕτη γαλλιστὶ γενομένη ἐν τῷ Θεολογικῷ Συνεδρίῳ τῇ 24 Δεκεμβρίου 1936. ἀνεγνώσθη μετὰ τινὰς ἡμέρας ὑπὸ τοῦ κ. Popescu, διδάκτορος καὶ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ ἡμετέρου Πανεπιστημίου, ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Σχολῇ ὡς διάλεξις ἐν ἑλληνικῇ μεταφράσει.

Ἡ μὲν διάλεξις διωργανώθη μερίμνη τοῦ καθηγητοῦ κ. Π. Μπρατσώτου, ἡ δὲ μετάφρασις ἐγένετο συστάσει αὐτοῦ, ὑπ' ἡμῶν.

28) Τοῦ κ. B. Zenkovsky, καθηγητοῦ ἐν τῷ ἐν Παρίσιος ὀρθοδόξῳ Ἐκπαιδευτηρίῳ. «Ἐκκλησία καὶ πολιτισμὸς» (γαλλιστ).

29) Τοῦ κ. Ἀμίλκα Ἀλιδιζάτου. «Ἐκκλησία, κράτος καὶ λαὸς ἐξ ἐπόψεως ὀρθοδόξου» (γερμανιστ).

30) Τοῦ κ. St. Zankow, «Ἐκκλησία καὶ Κράτος» (γερμανιστ).

31) Τοῦ κ. Michel Zyzykine, καθηγητοῦ ἐν τῷ ἐν Βαρσοβίᾳ Πανεπιστημίῳ Joseph Pilsudski «Ἡ ὀρθόδοξος Ἐκκλησία καὶ τὸ διεθνὲς δίκαιον» (γαλλιστ).

32) Τοῦ κ. Ἀμίλκα Ἀλιδιζάτου, «Ἡ βιβλικὴ καὶ ἱστορικοδογματικὴ ἐδρασίαις τοῦ κοινωνικοῦ καθήκοντος τῆς Ἐκκλησίας Ἐξ ὀρθοδόξου ἐπόψεως» (γερμανιστ).

33) Τοῦ κ. Serban Jonescu, καθηγητοῦ ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ Βουκουρεστίου. «Ὁ Χριστιανισμὸς καὶ τὰ κοινωνικο-οικονομικὰ προβλήματα» (γαλλιστ).

34) Τοῦ κ. G. St. Pasckeff, καθηγητοῦ ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ Σόφιας. «Ἡ Ἐκκλησία καὶ τὰ κοινωνικὰ προβλήματα» (γαλλιστ).

35) Τοῦ κ. N. Cotos, καθηγητοῦ ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ Cernauti, (μὴ παραστάντος). «Ἡ ἀναγκαιότης ὀρθοδόξου θεολογικοῦ περιοδικοῦ» (γερμανιστ).

36) Τοῦ κ. N. Cotos, «Desiderata» (γερμανιστ).

37) Τοῦ ἀρχιεπισκόπου κ. Ἰλαρίωνος Βασδέκα, καθηγητοῦ τῆς Δογματικῆς ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ Βαρσοβίας.

Ἐν τῇ ἑλληνιστὶ καὶ ἐπὶ τοῦ προχείρου γενομένη ἀνακρινώσει ταύτῃ—βραδύτερον σταλαίση γραπτῶς, ἵνα καταχωρηθῇ ἐν τοῖς Πρακτικοῖς τοῦ Συνεδρίου—ἐποιήσατο λόγον ὁ κ. καθηγητὴς περὶ τῆς γλώσσης τῆς χρησιμοποιητέας ὡς ὀργάνου συνεννοήσεως τῶν ὀρθοδόξων θεολογικῶν Σχολῶν ἐν τε τοῖς θεολογικοῖς Συνεδρίοις καὶ ἐν τῷ ἐκδοθησομένῳ ὀρθοδόξῳ θεολογικῷ περιοδικῷ. Νομίζων, ὅτι αἱ μεγάλαι Ἑυρωπαϊκαὶ γλώσσαι Γερμανικῇ, Ἀγγλικῇ, Γαλλικῇ δὲν εἶνε ἱκαναὶ πρὸς ἐκφρασιν τῶν ὀρθοδόξων χριστιανικῶν ἀληθειῶν, συνέστησεν ὁ κ. Βασδέκας τοῖς ὀρθοδόξοις θεολόγοις τὴν ἐκμάθησιν, μετὰ τὴν ἑλληνικὴν, τῆς Ῥωσικῆς γλώσσης εἶτι δὲ καὶ τῆς Ρουμανικῆς γλώσσης καὶ Ἐκκλ. φιλολογίας. Προσέθηκε δὲ, ὅτι δὲν θὰ παρέλθῃ πολὺς χρόνος, ὅτε καὶ ἡ Σερβικὴ καὶ Βουλγαρικὴ Ἐκκλησία θὰ ἐπιβάλλωσιν ἡμῖν τὴν ἐκμάθησιν τῆς γλώσσης αὐτῶν καὶ θεολογικῆς φιλολογίας.

Ἡ ἐκμάθησις τῶν ὀρθοδόξων γλωσσῶν θὰ ἴδύνατο, κατὰ τὸν κ. καθηγητὴν, νὰ κατορθωθῇ διὰ τῆς ἰδρύσεως πανορθοδόξου Θεολογικῆς Σχολῆς (Ἀκαδημίας), ἐν ἣ θὰ ἐδιδάσκον αἱ ἀρίστοι τῶν ὀρθοδόξων καθηγητῶν. Ἐκαστος ἐν τῇ ἰδίᾳ αὐτοῦ γλώσσῃ, καὶ θὰ ἐφοίτων ἐπὶ διετίαν τοὺλάχιστον οἱ ἀρίστοι τῶν ἀποφοίτων τῶν ἀνωτέρων ὀρθοδόξων Θεολ. Σχολῶν τῶν ἀπανταχοῦ Ἐκκλησιῶν. Ἡ Σχολὴ αὕτη, προσέθηκεν,—ὑπὲρ ἧς προσθυμῆθη νὰ συνεισπένγκῃ πεντακοσίαις (500) ἀγγλικῶν λίρας—θὰ προητοίμαζε τοὺς πατέρας καὶ ἐπισκόπους τῆς μελλούσης μεγάλης πανορθοδόξου (οἰκουμενικῆς) Συνόδου.

Ὁ μετ' ἐπιστατασίας μελετήσων τὰς ἐν τῷ Α' Συνεδρίῳ

της ορθόδοξου θεολογίας γενομένης αξιολόγους ανακοινώσεις θά ἴδῃ, ὅτι ἡ ορθόδοξος θεολογία θέλει νὰ ἔχῃ πρό τυπον, δάσιν καὶ κρηπίδα αὐτῆς τὴν ὑπὸ τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας μορφωθείσαν θεολογίαν.

Περαιτῶν τὰς συντόμους ταύτας γραμμάς, ἐκφράζω τὴν διάπυρον εὐχήν, ὅπως ἡ ορθόδοξος θεολογία, ἐν ἀδελφικῇ ἀγάπῃ καὶ συμπνοῇ ἀδιαλείπτως συνεργαζομένη, ἀναπτύσσεται καὶ προαγομένη, κατορθώσῃ τοῦ παναγίου Θεοῦ βοηθούτος, τὴν ἔνωσιν σύμπαντος τοῦ χριστιανικοῦ κόσμου καὶ τὴν οὕτως ἀποκατάστασιν τοῦ ἀρβάρου τοῦ Κυρίου χριστοῦ, «ὃν ἡμεῖς», ὡς σημειοὶ δ κ. Ἀλιβιζάτος (σ. 9), «διὰ τῶν ἡμετέρων ἀνθρωπίνων ἀδυναμιῶν ἐσχίσασμεν».

Ὅταν κατορθωθῇ τοῦτο ἡ ἔνωσις σύμπαντος τοῦ χριστιανικοῦ κόσμου, τότε ἐγκυρότερον θὰ κηρύττῃ οὕτω πρὸς τοὺς ἑτερορήσους τὰς τε ἄλλας τοῦ Κυρίου σωτηριώδεις διδασκαλίας καὶ μάλιστα τὴν καινὴν τῆς ἀγάπης ἐντολήν (Γω. 13,34) καὶ εὐηκόετα θὰ εὐρίσκῃ παρ' αὐτοῖς ὄντα.

Κατορθώσῃ δὲ τῆς ορθόδοξου θεολογίας, τῆ βοηθείᾳ τοῦ Κυρίου, τὸν μέγιστον τοῦτον ἄθλον, τὴν ἔνωσιν σύμπαντος τοῦ χριστιανικοῦ κόσμου καὶ δι' αὐτοῦ γινώσιν καὶ ἐφαρμογὴν ὑπὸ πάντων τῶν ἀνθρώπων τῆς καινῆς τοῦ Κυρίου ἐντολῆς, θὰ πληρωθῶσιν ἡ τε παρήγορος τοῦ μεγαλοφρονότητος Ἡσαίου προφητεία, καθ' ἣν οἱ ἄνθρωποι «συγκόψουσι τὰς μαχαίρας αὐτῶν εἰς ἄροτρα καὶ τὰς δίχτυνας αὐτῶν εἰς δρέπανα καὶ οὐ λήψεται· εἰ ἔθνος ἐπ' ἔθνος μάχαιραν, καὶ οὐ μὴ μάθωσιν εἰ πολέμειν» (24) καὶ ἡ ὑπὸ τῆς ἁγίας Μητρὸς ἡμῶν Ἐκκλησίας ἀδιαλείπτως ἀναπεμπομένη πρὸς τὸν πανοικτίρμονα Θεὸν δέησις «ὕπερ εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου».

Ὅταν δὲ Κύριος ὁ Θεός, εἰσακούων τὰς δεήσεις τῆς ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας καὶ εὐλογῶν τὰς προσπάθειάς τῶν ἀπανταχοῦ τοῦ κόσμου φιλειρηνικῶν καὶ εἰρηνοποιῶν—ἐν οἷς οὐκ ὀλίγοι οὐδ' ἀσημάντοι οἱ ορθόδοξοι θεολόγοι—«δψ» τῇ κατὰ τὰς παρούσας μάλιστα ἡμέρας ἀγωνιώδη διὰ τὴν παγκόσμιον εἰρήνην εἶον ζώσῃ ἀνθρωπότητι «ταχίστην ἀπαλλαγὴν τῶν ἐπιηρημένων φθῶν καὶ σωτηρίαν ἀσφαλῆ», οἱ ορθόδοξοι θεολόγοι ἀρρητον θὰ χαρῶσι χαράν, ὅτι εἰς τὴν ἐν τῇ κόσμῳ ἐπικράτησιν τῆς καινῆς τῆς ἀγάπης ἐντολῆς καὶ εἰς τὴν δι' αὐτῆς εὐημερίαν αὐτοῦ οὐτ' ὀλίγα οὕτε μικρὰ συνέβαλοντο.

N. K. ΚΑΨΗΣ

ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΙΣ

Ἐκ παραδρομῆς ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 30—31 φύλλῳ τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἐν σελίδι 248 δημοσιευθέντι πίνακι τῶν εἰσφορῶν ὑπὲρ τοῦ Παναγίου Τάφου ὡς εἰσφορά ἐκ τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Κερκύρας ἀνεγράφη τὸ ποσὸν τῶν 79.235 δραχμῶν ἀντὶ τῶν 90.809,10 αἱ ὁποῖαι πρᾶγματι προσεφέρθησαν.

— Π Α Ρ Α Ρ Τ Η Μ Α —

ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ ΕΚΛΟΓΗΣ ΙΕΡΕΩΝ

Ἱ. Μητρόπολις Φαναρίου καὶ Θεσσαλιώτιδος

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 65 π.ρ. 2 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 1369 περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ ἐφημερίων προκηλοῦμεν τοὺς βουλευμένους νὰ καταλάβωσι τὴν χηρεύουσαν θέσιν τακτικοῦ ἐφημερίου τῆς ἐνορίας Σελεπιανῶν, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ σήμερον ὑποβάλλωσιν εἰς τὴν γραφεῖα μας τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 68 τοῦ αὐτοῦ Νόμου ὀριζόμενα δικαιολογητικὰ ἔγγραφα τῶν προσόντων αὐτῶν προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυσιν ὑποψηφίων διὰ τὴν αὐτὴν ἐνορίαν, Ἐν Κερκύρῃ τῇ 30ᾳ Αὐγούστου 1939.

† Ὁ Θεσσαλιώτης καὶ Φανίλων Ἱεζ. κ. ἡλ

Ἱ. Μητρόπολις Ναυπακτίας καὶ Ἐδρυτανίας

Καλοῦμεν τοὺς βουλευμένους καὶ ἔχοντας τὰ νόμιμα καὶ κανονικὰ προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίας ὑποβάλλωσι τῇ καθ' ἡμᾶς Ἱερῆ Μητροπόλει τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 68 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 1369/1938 «Περὶ ἱερῶν Ναῶν καὶ ἐφημερίων» ὀριζόμενα πιστοποιητικὰ ὡς καὶ πιστοποιητικὸν κοινωνικῶν φρονημάτων, προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς ἀνακήρυσιν

ὑποψηφίων ἱερῶν τῆς χηρεύουσας ἐνορίας Βραγγιανῶν. Ἐν Ναυπάκτῳ τῇ 11 Αὐγούστου 1939.

† Ὁ Ναυπακτίας καὶ Ἐδρυτανίας Γερμανός

Ἱ. Μητρόπολις Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας

Στερουμένης τῆς ἐνορίας Πάου (Σκουπιῶν) τακτικοῦ Ἐφημερίου, καλοῦμεν τοὺς βουλευμένους νὰ καταλάβωσι τὴν θέσιν ταύτην καὶ ἔχοντας τὰ νόμιμα προσόντα, ἵνα ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίας ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 68 τοῦ ἀναγκ. Νόμου 1369 «Περὶ ἐνορ. Ἱ. Ναῶν καὶ Ἐφημερίων» ὀριζόμενα πιστοποιητικὰ, ὡς καὶ πιστοποιητικὸν τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίας Ἀσφαλείας περὶ τῶν κοινωνικῶν φρονημάτων αὐτῶν, προκειμένου μετὰ ταῦτα νὰ προβῶμεν εἰς τὴν ἀνακήρυσιν τῶν υποψηφίων. Μορφωτικὰ προσόντα τοῦλάχιστον ἀπολυτήριον Σχολαρχείου. Ἐν Αἰγίῳ τῇ 10 Αὐγούστου 1939. † Ὁ Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας Θεόκλητος

—Στερουμένης τῆς ἐνορίας Κρινοφύτων τακτικοῦ Ἐφημερίου, καλοῦμεν τοὺς βουλευμένους διὰ νὰ καταλάβωσι τὴν θέσιν ταύτην, ἵνα ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίας εἰς τὸ περιοδικὸν «Ἐκκλησία», ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 68 τοῦ Νόμου 1369 «Περὶ ἐνορ. ἱερῶν Ναῶν καὶ ἐφημερίων» ὀριζόμενα πιστοποιητικὰ, ὡς καὶ πιστοποιητικὸν τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίας Ἀσφαλείας περὶ τῶν κοινωνικῶν αὐτῶν φρονημάτων, προκειμένου μετὰ ταῦτα νὰ προβῶμεν εἰς τὴν ἀνακήρυσιν τῶν υποψηφίων. Μορφωτικὰ προσόντα τοῦλάχιστον ἀπολυτήριον Σχολαρχείου. Ἐν Αἰγίῳ τῇ 16 Αὐγούστου 1939.

† Ὁ Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας Θεόκλητος

Ἱ. Μητρόπολις Λευκάδος καὶ Ἰθάκης

Χηρεύουσας τῆς θέσεως τακτικοῦ Ἐφημερίου τῆς ἐνορίας Παναγίας τῶν Ξένων—Λίλας Λευκάδος προκηλοῦμεν τοὺς βουλευμένους νὰ καταλάβωσι τὴν κενὴν ταύτην θέσιν καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 65 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 1369 «Περὶ ἐνοριακῶν Ναῶν καὶ Ἐφημερίων» προσόντα ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίας ὑποβάλλωσιν εἰς τὴν Γραφεῖα τῆς Ἱ. Μητροπόλεως τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 68 τοῦ αὐτοῦ Νόμου ὀριζόμενα πιστοποιητικὰ. Ἐν Λευκάδι τῇ 17ᾳ Αὐγούστου 1939.

† Ὁ Λευκάδος καὶ Ἰθάκης Δημήτριος

Ἱ. Μητρόπολις Καστορίας

Κενωθείσης συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 77 (Δ) τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 1369 (1938) τῆς θέσεως τακτικοῦ ἐφημερίου τῆς ἐνορίας Ἀετοῦ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καστορίας, καὶ ἔχοντας ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 65 τοῦ ὄ. ἀνα Νόμου, καλοῦμεν τοὺς ἔχοντας τὰ προσόντα ὅπως καταλάβωσι τὴν θέσιν ταύτην ἵνα ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίας ὑποβάλλωσι τὰ σχετικὰ δικαιολογητικὰ ἔγγραφα συμφώνως τῷ τοῖς ἄρθροις 66 (ἐδ. 4), 68 καὶ λοιπαῖς σχετικαῖς Συνοδικαῖς διατάξεσι περὶ προσόντων ὑποψηφίων ἐφημερίων, ὧν προσόντων κατάλογον δέον νὰ προμηθευθῶσι παρὰ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως. Ἐν Καστορίᾳ τῇ 19 Αὐγούστου 1939. † Ὁ Καστορίας Νικηφόρος

Ἱ. Μητρόπολις Παραμυθίας, Φιλιατῶν καὶ Γηρομερίου

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 65 ἐδ. 3 καὶ 66 ἐδ. 8 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1369 Ἀναγκ. Νόμου «περὶ Ἱ. Ναῶν καὶ Ἐφημερίων» καλοῦμεν τοὺς βουλευμένους καὶ ἔχοντας τὰ διὰ τοῦ εἰρημένου Νόμου ὀριζόμενα προσόντα νὰ καταλάβωσι τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν ἐφημερίων τῶν Ἱ. Ἐνοριακῶν Ναῶν τῶν Ἐνοριῶν 1) Κομουλιῶν, 2) Γλυκῆς, 3) Σταυροχωρίου, 4) Ἁγίου Βλασίου, 5) Γκοραιοχωρίου, 6) Βαβουρίου, 7) Φοινίκης, 8) Γολᾶς-Ραβοστιβας καὶ 9) Κοκκινιάς, τῆς Μητροπολιτικῆς περιφερείας Παραμυθίας, Φιλιατῶν καὶ Γηρομερίου, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ σήμερον ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ διὰ τοῦ ἄρθρου 68 τοῦ εἰρημένου Νόμου ὀριζόμενα πιστοποιητικὰ προκειμένου νὰ ἀνακηρυχθῶν ὑποψήφιοι ἐφημεριοὶ τῶν αὐτῶν Ἱ. Ναῶν. Ἐν Παραμυθίᾳ τῇ 4ᾳ Σεπτεμβρίου 1939.

† Ὁ Παραμυθίας, Φιλιατῶν καὶ Γηρομερίου Γεώργιος

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ: Π. Σ. ΜΑΝΩΛΕΣΗΣ

Τύποις «Φοίνικας», δόδος Λεωντάτου 4 - Τηλ. 54-223